

Український

ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

Середа, 17 червня 2009 року • № 85 (2184) • Ціна вільна

ФУТБОЛ УЖЕ НЕ ГРА МІЛЬЙОНІВ?

У той час, як ви тримаєте цей номер, відбувається екстрене розширене засідання центральної ради ПФЛ. На ньому колегіально вирішуватимуть, що робити з пандемією, страшнішою за свинську.

Нищить ця пандемія гру, котра колись була всенародно улюбленою на одній шостій частині суходолу. Нищить безжально, й темпами, котрі що не день, то пришвидшуються. Отож, попри поширені серед оптимістів стереотипи, футбол уже не гра мільйонів. Це в анамнезі.

У цьому матеріалі ми не чіпатимемо проблем, які є в грандів нашого футболу. Бо при всій повазі до клубів, котрі представляють вищий ешелон нашого футболу, всі вони є іграшками в руках далеко не бідних людей. Причому іграшками, якими не лише похвалитися можна, а й гроші на них заробити. Наскільки великі, то вже інше питання. А ось команди місцевого формату (назвемо їх так) тримаються лише на ентузіазмі та патріотизмі. І байдуже, сотні вболівальників збирає невелике містечко чи тисячі, як це, скажімо, було на матчі «Зірка» — «Сталь», коли прийшло на стадіон майже тринадцять тисяч. Зазвичай квитки безкоштовні, ну хіба що якусь гривню на найнагальніші потреби вболівальники сплачують. А так робить, скажімо, людина меблі й розбудовує потихеньку команду, попутно вкладаючи гроші й у розвиток дитячого футболу. А це велика річ, коли дитина може не лише по телевізору футбол побачити, а й сама м'яча під керівництвом досвідченого тренера пограти. Власне, в дитини з'являється мрія, її життя наповнюється змістом. Американські діти мріють Рокфеллерами стати й заради цього заробляють копійку, миючи машини та розносячи газети. Кумир наших дітей — Андрій Шевченко. Поки що. А я ось думаю, чи став би Андрій, хлопець із села, тим, ким він є, коли б народився років на двадцять пізніше? Навряд. І жодні уроки футболу в школах ситуації не порятують. Ви бачили, як відбувається ця формальність більшості? Ні? А я бачила! Любов

до футболу в нас виховувалася роками — жодними „зобов'язівками” її в кожен двір не повернеш. А не вмітиме людина грати з дитинства, то й у дорослому віці не стане матчі по телевізору дивитися. Не поведе батько маля свого часу на місцевий стадіон, то й не мріятиме воно з часом потрапити на столичний стадіон. У нашій державі, слава Богу, склалася прекрасна традиція — любити футбол, а це своєрідне щеплення від наркоманії, ігроманії та інших маній нашого аморального, в багатьох проявах, світу. І треба плекати цю традицію, адже виростити щось путяще можна лише за умови тягловості покоління. А зламати легко — на будь-якому етапі.

Скажімо, пообіцяли нам Євро-2012. І що, дороги стали кращими, обслуговування в готелях ліпшим? Чи, може, стадіонів побільшало, а держава стала вкладати кошти в розвиток самої гри? Ні. Проте, коли вірити зеленим, собак під Євро вже стали винищувати. Даруйте таку аналогію, проте в деякого з'явилося також бажання нищити... футбольні команди. Не до двору, бачите. Мовляв, проблеми в них з атестацією, то давайте замість двох груп у другій лізі зробимо одну й залишимо там усього 16-18 команд. При цьому витрати на утримання цих команд суттєво збільшаться, фактично десь до рівня команд першої ліги. То якому з місцевих бізнесменів потрібна буде валіза без ручки? Кажуть, у нас і так професійних клубів чи не найбільше в Європі. Отож, переймаймо тамешні стандарти. Проте часто-густо, ласо поглядаючи на стару, усталену Європу, чиновники заводять нас у місце, яке з нею риметься. Згадаймо хоча б нововведення Міністерства освіти, коли діти вчилися спочатку десять років, відтак дванадцять, а потім — одинадцять. Дореформувалися, що наступного року ані випускників середніх шкіл не буде, ані абітурієнтів не

вистачатиме — хіба що когось після армії рекрутують. Проблем це тягне за собою чимало, та хто про них, десять років тому, ухвалюючи «мудрі рішення», думав? Рішення виконкому ФФУ, який відбувся наприкінці минулого тижня, звісно, не рішення міністерства. Проте, як кажуть, і мала блоха болюче кусає. На виконкомі було ухвалено чимало доленосних рішень. Офіційна інформація, котра з'явилася на сайті ФФУ, так і називалася «Виконком ФФУ: стратегія на майбутнє». От тільки майбутнє не дуже добре вимальовується.

Ні, тут ми поки що не будемо коментувати ліквідацію Виконавчої дирекції ФФУ Євро-2012-й організацію Місцевого оргкомітету. Бо розуміємо, що в одному матеріалі увесь пласт проблем, що його розворушили на останньому виконкомі, не оглянеш. Як кажуть, одним махом, сімох побиваю. Браво. От тільки якби під удар та свої не потрапляли. Проте коней, бачимо, на переправі поміняли. А керувати місцевим оргкомітетом знаєте хто? Маркіян Лубківський! Так, так, саме той пан Маркіян, який, коли поміняли вивіску і «Адміністрація Президента» стала «Держсекретаріатом», зібрав журналістів, щоб розвінчати вісім великих міфів і один маленький. При цьому сам же пообіцяв, що розчинить перед нами, представниками ЗМІ, всі холодильники й говорив на повному серйозні, що зарплатня в тодішнього голови, його начальника, була всього на рівні тодішніх 150 доларів. А жив він, зрозуміло, на зарплату. І все це поетично аргументувалося. Отож тепер, переконав, звучатиме: «У нас нема зерна неправди за собою» і щодо Євро-2012 — пан Маркіян цього вірша полюбає...

Але повернімося до наших баранів — приказка така є. А ще вмонтовується в ситуацію й така: «Говорили-балакали, сіли та й заплакали». Плакати-

муть, ой плакатимуть футбольні ентузіасти на місцях, адже в столиці вирішили, що більшість із нинішніх клубів другої ліги не відповідає європейським вимогам. А серед «вишки» всі відповідають? Тоді давайте вже усіх під один гребінець. Можна залишити три команди й тягти їх до омріяних стандартів. Скажете, утопія? Не більша, ніж коли запроваджують спочатку занадто суворі вимоги щодо атестації друголігових, а потім, замість того, щоб знімати проблеми, знімають команди. Розумні люди, як відомо, їдять кавун скибками — ті, хто лише хоче себе показати, розбиває його одним махом. Командам другої, та й першої ліг, і так не солодко. То, як кажуть, не вчить жити — допоможіть матеріально. Проте волють учить... Уперше (!) за всю історію футболу було ухвалено рішення не клубами, а Федерацією футболу про фактичне підвищення гонорарів за арбітраж і відповідно — внески. Хоча в документах зафіксовано, що саме клуби визнають розміри гонорарів за арбітраж та інспектування матчів. Якби ще йшлося лише про індексацію, то можна було б зрозуміти. Але ж довго билися за те, щоб платити арбітрам в національній валюті — вони ж наші судді чи американські? Нарешті, торік привели фінансові виплати у відповідність із українським законодавством, принаймні те, що платили «по-білому». Формально, бо в думках високих футбольних очільників однаково всі розрахунки йдуть в іноземній валюті. Отож і перерахували встановлену зарплатню спочатку за минулорічним курсом долара, а потім, виходячи вже із суми так званих умовних одиниць, порахували за курсом сім гривень сімдесят копійок. Ви що-небудь розумієте? Я — ні. Хоча мені доводилося бачити людей, котрі штани через голову вдягають, от тільки ходити потім незручно. Мовляв, підняли зарплатню арбітрам (до речі, й так непогану), щоб вони не брали хабарів. А, може, тепер більше брати-

муть? Раптом у тих, хто бере, у відсотковому відношенні до офіційних виплат визначається сума хабара? А чому б не перерахувати за курсом долара зарплати футболістам, тренерам, врешті-решт, лікарям та вчителям? По них же теж криза вдарила...

Здавалося б, незбагненні шляхи Григорія Михайловича. Проте це тільки на перший погляд. Коли не знаєш, що стосовно арбітрів, то, як кажуть, — два йшло в одному. Тобто, в останні роки клубами була чітко напрацьована процедура затвердження списку арбітрів та відведення їх. Якщо понад половину клубів виступало проти якогось із арбітрів, то й рекомендувалося йому не судити. Бралися до уваги й моральні якості арбітра. Зокрема, кому, як не фахівцям із клубів, знати, вимагає чи ні той або інший арбітр з них гроші. Погодьтеся, що про такі порушення до суддівського комітету не доводять. Власне, і досі ПФЛ одноосібно не знімало суддів, просто ухвалене більшістю рішення доносилося до відома ФФУ. Сьогодні норму відведення арбітрів більшістю скасували. Як і погодження з клубами списку арбітрів. Мовляв, подібна демократія суперечить конвенції УЄФА. Але, скажіть, хто ту конвенцію бачив? Чи хто читав? Чи питали в клубів, а воно вам треба, отой вступ до конвенції? Чи голосував хто з колективних членів Федерації футболу України за цей вступ? Які ще країни, зокрема Європи, входять до цієї омріяної конвенції? Ні, я не закликаю до всенародного голосування, як, скажімо, дехто планує щодо НАТО. Але ж хоча б професіонали від футболу мусять визначитися, а воно їм «надо»? Відповіді на ці запитання хіба що Господь Бог та Григорій Михайлович знають... До першого — високо, а в другого обов'язково запитаємо... Як, власне, і отримаємо коментар у керівників клубів. Після засідання, котре відбувається в цей час, як ви читаєте цей матеріал.

Лілія МАКСИМЕНКО.

Наш сайт в інтернеті www.ukrainian-football.com

Передплатити «Український футбол» на кожен наступний місяць можна до 10 числа попереднього. Тобто на серпень — до 10 липня.

ГРОЗА АВТОРИТЕТІВ, АЛЕ НЕ БІЛЬШЕ

ПІДСУМКИ ВИСТУПІВ ЗАПОРІЗЬКОЇ КОМАНДИ В СЕЗОНІ 2008/09

Одне з найприємніших вражень залишила запорізька команда в нинішньому сезоні. Якщо навіть не вболіваєш за "козаків", однак відчуваєш до них симпатію. Та хоча б згадати, як команда грала проти "Шахтаря" — 2:2 у Донецьку і 1:0 на — "Славутич-Арені". Володаря Кубка України ("Ворсклу") клуб із Запоріжжя також залишав з одним очком в очних зустрічах. З тим самим багажем залишили запоріжці й харківський "Металіст". З донецьким "Металургом" та "Дніпром" команда обмінялася перемогами. І лише з київським "Динамо" "Металург" вдіяти нічого не зміг двічі. Хоча в першому матчі киянам допоміг суддя, а в Запоріжжі після першого тайму підопічні Луткова вели в рахунку, однак після перерви заметушилися й у підсумку капітулювали. Виходить, що з першої шістки команд запоріжці в очних зустрічах програли лише чемпіону країни, з усіма іншими "козаки" виходили на щиті. Браво! Якби ж ще команда навчилася грати з командами посереднього рівня. З "Чорноморцем", наприклад, чи "Кривбасом". Тоді б, я впевнений, запоріжці боролися не лише за

зону єврокубків, а й склали б конкуренцію "Металісту".

Не можна не відзначити головну особливість "Металурга" — ставку на своїх вихованців. Притаманна вона Запоріжжю, як нікому іншому. Деколи представництво на полі досягало десяти власних вихованців і, схоже, зупинитися на цьому в Запоріжжі не збираються. Вже зараз на підході до основного складу Кривцов, Рудика, Пісоцький, Каськов. Внутрішні резерви є, інша справа, як вони себе покажуть у майбутньому. Бо той же Силюк наразі може вистрелити, а потім три гри мовчати.

Найбільша проблема "козаків" проглядається у воротарській позиції. І навряд чи тут причиною став перехід Богуша в "Динамо", який, нагадаю, основним в "Металурзі" не вважався — Поstrанський грав значно частіше й раніше. У першому колі запорізькі голкіпери відстояли без видимих помилок, зате навесні чимало голів було пропущено з їхньої вини. У "Металурга", хоча Олег Лутков це й заперечує, воротарі стоять до першого гола, пропущеного після їхньої помилки. І навряд чи сам настав-

А от «Чорноморець» знайшов підхід до запоріжців.

ник, у минулому воротар, цього не розуміє — просто далеко не все і не завжди залежить тільки від нього. Навесні по шість матчів у рамці з'явилися Поstrанський і Жук, ще двічі — Безотосний.

Говорячи про недоліки, не можна не звернути уваги на відсутність голеадора. Причому в запоріжців ця біда вже не перший рік. Для статистики: в сезоні 2006/07 найкращими за показниками, увага, у чотири м'ячі були Дато Квірквелія, Іраклій Модебадзе та Сергій Силюк. Загалом, за 30 турів команда забила аж 25 голів. У сезоні 2007/08 показник "Металурга" був ще гіршим — 24 м'ячі, в найкращого снайпера команди Силюка — чотири. Звісно, у порівнянні з попередніми сезонами 29 м'ячів у нинішньому чемпіонаті виглядають досягненням, однак забивав найбільше не форвард, а півзахисник Олексій Годін. В його активі шість точних ударів, у Силюка — п'ять. Теж прогрес як-ніяк =))! Година сватають в донецький "Металург", а тому наявна проблема, напевне, буде актуальною й у наступній першості. Не дивно, що "Металург" більше двох голів за гру не забивав, що підтверджує тезу: команда грала не видовишно. Але хто в нас цим страждає? Отож! Які перспективи в "Металурга"? Чесно кажучи, їх небагато, а то й взагалі — немає. Бюджет команди невеликий, а з доморощеними футболістами важко сподіватися на місце вище п'ятого.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

УСІ МАТЧІ

1. Кривбас — Металург Зп — 1:0
2. Металург Зп — ФК Харків — 0:0
3. Зоря — Металург Зп — 0:0
4. Металург Зп — Таврія — 1:0
5. Динамо — Металург Зп — 2:0
6. Металург Зп — ФК Львів — 2:1
7. Шахтар — Металург Зп — 2:2
8. Металург Зп — Іллічівець — 2:0
9. Дніпро — Металург Зп — 1:2
10. Металург Зп — Металіст — 1:0
11. Ворскла — Металург Зп — 1:1
12. Карпати — Металург Зп — 0:0
13. Металург Зп — Арсенал — 2:1
14. Металург Д — Металург Зп — 3:1
15. Металург Зп — Чорноморець — 1:3
16. Металург Зп — Кривбас — 0:0
17. ФК Харків — Металург Зп — 0:2
18. Металург Зп — Зоря — 2:1
19. Таврія — Металург Зп — 2:0
20. Металург Зп — Динамо — 1:3
21. ФК Львів — Металург Зп — 1:2
22. Металург Зп — Шахтар — 1:0
23. Іллічівець — Металург Зп — 1:1
24. Металург Зп — Дніпро — 0:1
25. Металіст — Металург Зп — 1:1
26. Металург Зп — Ворскла — 1:0
27. Металург Зп — Карпати — 0:0
28. Арсенал — Металург Зп — 2:0
29. Металург Зп — Металург Д — 2:1
30. Чорноморець — Металург Зп — 2:1

ОПТИМАЛЬНИЙ СКЛАД

Лише «Динамо» з топ-команд зуміло справитися з «козаками».

ПЕРЛИ ПРЕС-КОНФЕРЕНЦІЙ АНАТОЛІЯ ЧАНЦЕВА

5 тур — "Динамо"

— Дуже важко грати проти команди, в якій є на полі ще й дванадцятий гравець, — зі свистком в руках. Повторюється історія з грою минулого чемпіонату. Неможливо протистояти на рівних київському "Динамо". Прем'єр-ліга утворилася, але з її створенням нічого не змінилося в плані судівства. Адже "Динамо" представляє нашу країну в Лізі чемпіонів, і я щиро бажаю їм пройти в груповий турнір. Але тільки українські судді судити там не будуть.

14 тур — "Металург" Д

— Коментар у мене буде короткий. Ми провели бездарну гру. До пропущеного гола в першому таймі біля наших воріт було створено два моменти, після флангових передач при повному потуранні наших центральних оборонців. Елементарні передачі, які не повинні були спрацювати, а вони спрацювали. Вони спрацювали, коли пропускати третій гол, коли Невмивака не потрапив по м'ячу.

15 тур — "Чорноморець"

— Оцінка гри незадовільна. Окрім сорому й ганьби, я нічого не відчуваю. Я і Юрій Миколайович Вернидуб, ми подаємо у відставку. Спасибі!

ПЕРЛИ ОЛЕГА ЛУТКОВА

27 тур — "Карпати"

— Ну, будемо ми грати 0:0, ну, в обороні більш-менш надійно граємо, але якщо немає нападників?! Немає їх! Ми сподіваємося на Силюка, але... Поки ці надії явно не виправдовуються. Інших у мене немає. Ну, можу я випустити 17-річного Каськова, напевно, так і зроблю. Користі від 17-річного Каськова й досвідченого Силюка буде однаково! Алозі травмований, хоча й він — те ж саме в принципі. Недалеко пішов від Силюка. Ну, а весь час вийждати на стандартах, щоб оборонці забивали. Шукатимемо нападників.

29 тур — "Металург" Д

— Порадував Каськов, якщо так продовжуватиме, значить, виросте в чудового нападника.

Отакої!

ПРИХОВАНА ВІЙНА ТРИВАЄ

Кілька днів тому на офіційному сайті донецького "Шахтаря" з'явилася дивовижна стаття під назвою "Хто придумав Суперкубок УЄФА?", котра деякою мірою піднімає завісу над прихованими стосунками між представниками прес-служб двох грандів українського футболу. Пропонуємо ознайомитися з її фрагментами:

"28 серпня в Монако "Шахтар" та "Барселона" зйдуться в матчі на Суперкубок УЄФА. Не відкладаючи, розповідаємо, чим є цей знатний трофей. Суперкубок Європи завдячує своєю появою не кому-небудь, а журналістам. Точніше, репортерів голландського видання "De Telegraaf" Антону Віткампу, що у 1972 році вирішив подивитись, що вийде, якщо в очному протистоянні зйдуться переможці двох найпрестижніших європейських клубних змагань – Кубку чемпіонів та Кубку Кубків. "De Telegraaf" взяла на себе фінансування першого розіграшу Суперкуб-

ку, після чого цю ідею підхопила УЄФА.

У 1972 та 1973 році володарем трофею ставав амстердамський "Аякс", але в той час змагання мали статус товариських. А у 1974 розіграв Суперкубку зовсім не відбувся – представники "Баварії" та "Магдебурга" не змогли дійти згоди щодо терміну проведення гри.

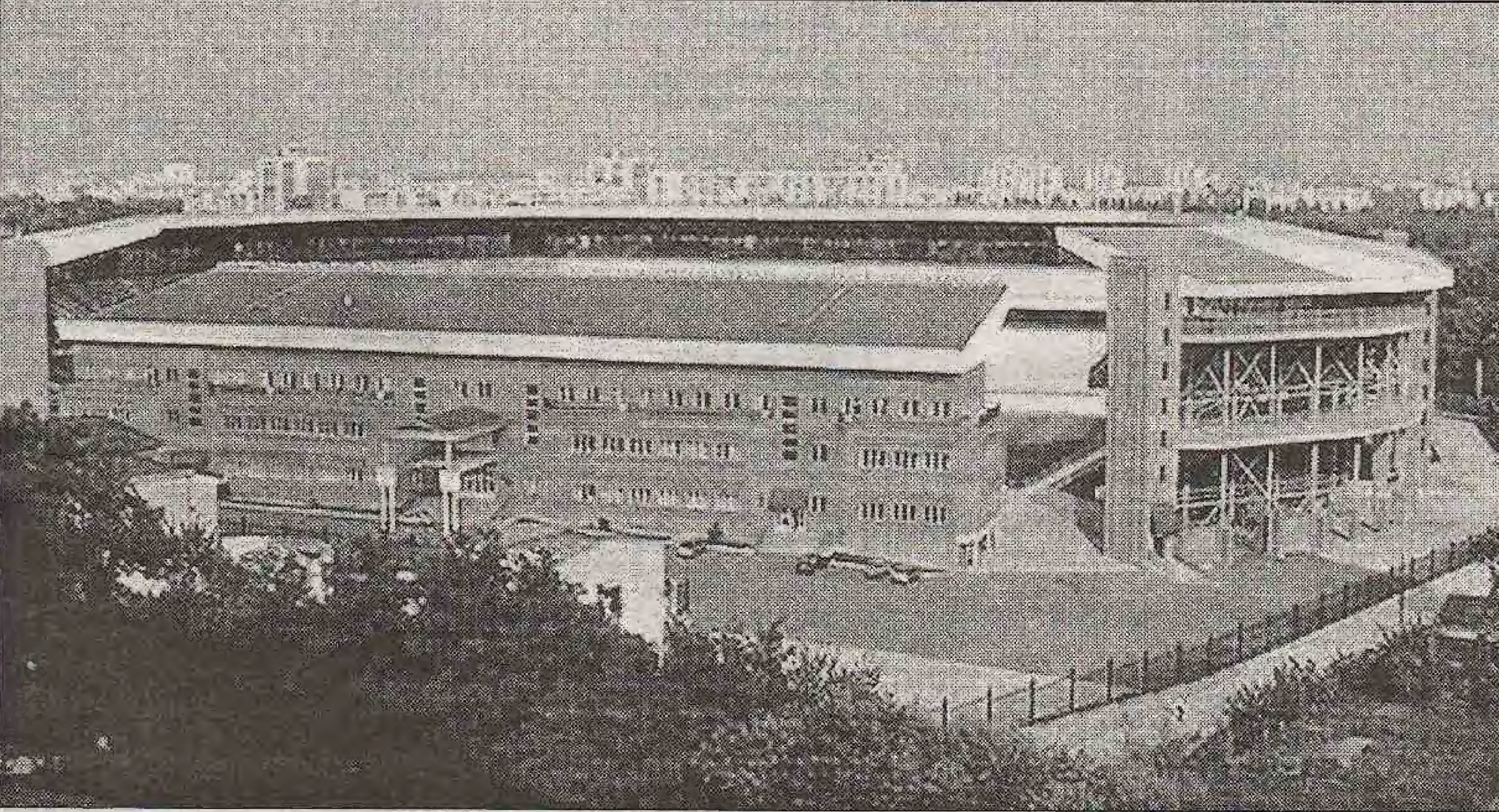
З моменту заснування по 1997 рік включно доля переможця визначалась у двоматчевому протистоянні на своєму та чужому полях команд – володарів Кубку чемпіонів та Кубку Кубків – за виключенням 1984, 1986 та 1991 років, коли за тих чи інших причин УЄФА приймала рішення провести лише один матч. Після скасування Кубку володарів Кубків, по закінченні сезону 1998/99, було вирішено проводити матч на Суперкубок Європи за результатами однієї зустрічі між переможцями Ліги чемпіонів та Кубку УЄФА.

...

Наставник "гірників" Мірча Луческу має досвід виступу у фіналі Суперкубку Європи, більше того – досвід переможця. У 2000 році "Галатасарай" Луческу обіграв мадридський "Реал" з рахунком 2:1. Долю володаря Суперкубку вирішив гол Фатіха Ак'єла на 103-й хвилині зустрічі".

Що тут варте нашої уваги? Звісно те, що в матеріалі не згаданий факт виграшу зазначеного єврокубка українським клубом – київським "Динамо" – у 1975 році! Не вказано також, що "блакитно-білі" брали ще раз участь у матчі за приз в лютому 1987-го. Ми начувані про істинне ставлення ворогуючих сторін – київської і донецької – одна до одної, проте все ж є рамки, за які переступати не варто. Рамки ці окреслені здоровим глуздом, відтак їхнє порушення межує з чимось не надто гарним. Очевидно, саме подібні речі створюють неприємний ореол над такою субстанцією, як Донбас...

Новини

СУПЕРКУБОК УКРАЇНИ

Вітчизняна прем'єр-ліга вдруге підтвердила, що шостий за ліком розіграш національної Суперчаші відбудеться в столиці Сіверщини — в Сумах. Рішення про це було винесене ще на минулому тижні, проте з різким протестом виступило київське "Динамо", заявивши в листі до УФПЛ, виконаному, до слова, в найгірших зразках т.зв. "настінних надписів", про невідповідність газону на стадіоні "Ювілейний". Але у вирішенні проблеми втрутився керманіч ФФУ, переконавши президента киян, а водночас і свого брата, в недоцільності створення ще одного "шкандалу". Отож місце зустрічі змінити не можна: 11 липня, Суми, стадіон "Ювілейний".

ДНІПРО

У понеділок, 15 червня, гравці "синьо-біло-блакитної" команди, окрім членів національної команди України, приступили до тренувань на полях надсучасної клубної бази. Серед учасників підготовки до сезону бачимо трьох новачків: захисника Євгена Чеберячка (ФК "Харків"), нападаючих Джуліуса Багу ("Зоря") і серба Драгана Добрича. Очевидно, продовжать виступати в команді опальний бразилець Едуардо Алсідеш, аргентинець Осмар Феррейра, який ніяк не реалізує себе, а також давно травмований грузин Джаба Канкава.

Наставник "Дніпра" дав для клубного сайту перше в сезоні 2009/10 інтерв'ю, де зазначив, зокрема, таке: "Думаю, після хорошого відпочинку настрій завжди хороший. Ми ще не повністю зібралися: гравці збірної, які брали участь в останніх матчах, ще не прибули; ми їм трохи продовжили відпустку. Дочекаємося їх прибуття, проведемо розширені збори, де будуть озвучені конкретні вимоги до роботи. Ми запланували кілька контрольних ігор. 26 червня зіграємо з "Волинню", 1 липня — з "Іллічівцем". Подивимося прибулих на перегляд гравців. Придбання в нас поки одне — Євген Чеберячко. Всі деталі переходу цього гравця до "Дніпра" вже уз-

годжені. З команди ніхто не йде, а питання щодо Мазилу зостається відкритим".

РІЗНЕ

Казахський футбольний клуб "Локомотив" зі столиці країни Астани, вочевидь, серйозно прагне стати місцевим суперклубом. Здійснивши зимою два гучних придбання (маємо на увазі легендарних росіян — Єгора Титова й Андрія Тихонова), керівники клубу, котрий, за чутками, є частиною бізнес-імперії Нурсултана Назарбаєва, вирішив придбати іншу легенду, цього разу — узбецького та українського футболу, нашого старого знайомого Максима Шацьких, деталі контракту з яким мають бути узгоджені на днях. А ще подекують про інтерес "залізничників" до Андрія Гусіна...

ФК ЛЬВІВ

Коли верстався номер, стало відомо, що Сергія Ковальця на посаді наставника команди замінить Юрій Беньо.

Сторінку підготував Володимир БАНЯС.

Куточок статистики

ЧЕРНАТОВІ НЕ ВИСТАЧАЛО ЧОТИРЬОХ КРОКІВ

Флорин Чернат — більше не гравець київського "Динамо". Про це стало відомо вже цілком офіційно. Румунському півзахисникові столичного клубу надали статус вільного агента, отже, він може на власний розсуд влаштувати свою подальшу ігрову кар'єру. З точки зору цінності для колективу, втрата Фло не багато важить для киян: Черната не назвеш гравцем основи "Динамо", минулий ігровий рік він провів так, як більшу частину загальних восьми сезонів у столиці України, тобто нестабільно. Примітно інше: Флоринів не вистачило якоїсь децими, аби увійти до почесного символічного "Клубу 200" гвардійців "Динамо". Румун зіграв за команду 196 поєдинків у офіційних змаганнях, 130 — у національній першості, 28 — у Кубку і один в Суперкубку України, а також 37 — у євротурнірах. Із цим показником він приєднався до двох інших невдах киян: Віталія Косовського брав участь в 195 іграх у футболці з прописною літерою "Д" на грудях (131+22+0+42), а Діого Ринкон — у 194 (129+26+2+37).

«КЛУБ 200» ГВАРДІЙЦІВ КИЇВСЬКОГО «ДИНАМО»						
Ігри	Футболісти	ЧС	КС	ЧУ	КУ	ЕК
581	О. Блохін	432	67+3	-	-	79
462	О. Шовковський	-	-	310	49+4	99
439	А. Дем'яненко	333	45+2	14	2	43
409	Л. Буряк	304	52+2	-	-	51
401	В. Веремєєв	310	45+2	-	-	44
371	В. Мунтян	302	34	-	-	35
368	В. Безсонов	278	48+3	-	-	39
361	С. Ребров	-	-	242	44+2	73
356	В. Ващук	-	-	253	41	62
349	О. Лужний	67	11	186	32	53
345	В. Белькевич	-	-	224	45+3	73
339	В. Турянчик	309	20	-	-	10
335	В. Серебряников	300	21	-	-	14
332	В. Сосніхін	291	23	-	-	18
328	М. Шацьких	-	-	215	36+4	73
325	Є. Рудаков	258	28	-	-	39
324	С. Балтача	245	38+2	-	-	39
307	А. Баль	240	31+2	-	-	34
307	А. Несмачний	-	-	212	31+2	62
293	С. Шматоваленко	106	20	107	26	34
292	В. Колотов	218	34+1	-	-	39
290	В. Євтушенко	225	31+2	-	-	32
288	В. Лозинський	225	36+2	-	-	25
286	Ф. Медвідь	243	31	-	-	12
278	Й. Сабо	246	21	-	-	11
277	Ю. Дмитрулін	-	-	184	34+1	58
277	О. Головка	-	-	186	32	59
273	В. Трошкін	206	29	-	-	38
271	А. Біба	247	19	-	-	5
268	А. Коньков	193	34+2	-	-	39
268	А. Гусін	-	-	170	31+1	66
267	С. Решко	200	31+1	-	-	35
261	Вік. Чанов	202	27+1	-	-	31
250	А. Пузач	216	18	-	-	16
247	В. Хмельницький	217	20	-	-	10
244	П. Віньковатов	217	19	-	8	-
243	М. Фоменко	173	30+1	-	-	39
242	В. Рац	185	28+1	-	-	28
240	В. Матвієнко	188	22	-	-	30
238	О. Кузнецов	181	29+1	-	-	27
235	В. Щегольков	209	16	-	-	10
233	Т. Гоане	-	-	145	34+1	53
220	О. Макаров	209	11	-	-	-
216	О. Хацкевич	-	-	135	23+1	57
216	Г. Гавранчич	-	-	136	26+3	51
210	В. Каневський	198	12	-	-	-
207	П. Яковенко	140	16+1	21	4	25
202	А. Лерман	184	13	-	5	-

УСІ ДІЙОВІ ОСОБИ

1. "ШАХТАР" (Донецьк) — 32 футболісти (2 легіонери)

Середній вік — 20,6 року

В'ячеслав Базилевич	07.08.90	12	0п		
Богдан Шуст	04.03.86	30	18п		
Луїс Адріано (Бразилія)	12.04.87	1	1		
Богдан Бутко	13.01.91	27		1	
Віталій Віценець	03.08.90	24	5	6	
Олександр Голіков	13.11.91	6			
Дмитро Гречишкін	22.09.91	20		2	
Кирило Дорошенко	17.11.89	1			
Володимир Бзерський	15.11.76	3			
Максим Ілюк	10.11.90	9	3		
Максим Імереков	23.01.91	16		4	
Єгор Картушов	05.01.91	25	4	1	
Олександр Касьян	27.01.89	29	14(3)	3	
Геннадій Клименко	03.11.89	25		5	
Максим Ковальов	20.03.89	27		2	
Костянтин Кравченко	24.09.86	7		1	
Валерій Лебедь	05.01.89	26	3	3	
Маріуш Левандовський (Польща)	18.05.79	1			
Станіслав Микицей	07.09.89	29	3	2	
Ілля Михальов	31.07.90	12	3	1	
Дмитро Молдован	31.03.87	6			
Владислав Нехтій	19.12.91	8	1		
Олександр Овчинников	27.01.91	27	5	5	
Ярослав Олійник	14.03.91	15			
Олексій Полянський	12.04.86	8		5(1)	
Віталій Пономар	31.05.90	1			
Ярослав Ракицький	03.08.89	27	11(4)	7 (1)	
Артем Федецький	26.04.85	6	1	1	
Віталій Федотов	16.07.91	27	6		
Руслан Фомін	02.03.86	3	1		
Ігор Чайковський	07.10.91	29		5	
Олександр Чижов	10.08.86	3	1		

Автоголи: В'ячеслав Ліпак ("Таврія"), Роман Кузик ("Карпати"), Юрій Коломоєць ("Кривбас").

Тренер: Валерій Яремченко (15.07.47).

2. "ДИНАМО" (Київ) — 56 (10)

Середній вік — 21,0 рік

Роман Загладько	28.03.88	9	7п		
Артем Кичак	16.05.89	2	0п		
Олександр Рибка	10.04.87	21	16п		
Артур Рудько	07.05.92	2	1п		
Антон Ситников	12.07.91	2	2п		
Максим Адаменко	19.01.91	4			
Олександр Алієв	03.02.85	1	1		
Роланд Расель Білала	16.12.90	27	5(1)	4	
Маріс Верпаковський (Латвія)	15.10.79	2			
Гільєрме (Бразилія)	22.10.88	4	1	1	
Вадим Гриппа	09.01.92	1			
Олег Гусєв	25.04.83	3	4		
Денис Дедечко	02.07.87	3		1	
Антон Долгий	26.03.92	2			
Олег Допілка	12.03.86	20			
Костянтин Дудченко	08.07.86	5	1		
Роман Зозуля	17.11.89	15	19(4)	3	
Арсен Іванющенко	16.11.91	9			
Михайло Коваленко	18.03.91	3			
Володимир Коваль	06.03.92	4			
Кирило Козлов	27.02.90	10			
Карлос Корреа (Бразилія)	29.12.80	3			
Артем Кравець	03.06.89	2	3	1	
Андрій Кругляк	22.04.86	12	4(1)	1	
Євген Макаренко	21.05.91	21	2		
Михайло Малін	19.10.91	9	6		
Віталій Мандзюк	24.01.86	3			
Олександр Менжега	16.02.88	21	1	(1)	
Тарас Михалик	28.10.83	1	1		
Микола Морозюк	17.01.88	13	2(1)		
Олександр Назарчук	01.02.89	3			
Еммануель Окодува (Нігерія)	21.11.83	6	1	1	
Костянтин Пархоменко	25.05.91	9			
Тарас Пінчук	27.04.89	27		2	
Дмитро Погребняк	06.03.90	7	1	1	
Олег Поліщук	17.04.91	12		1	
Олексій Прилепов	04.02.91	23		2	
Ярослав Прокіпчук	06.02.92	4			
Дмитро Рижук	05.04.92	1		(1)	
Діого Ринкон (Бразилія)	18.04.80	3	1		
Олександр Романчук	21.10.84	4			
Горан Саблич (Хорватія)	04.08.79	1	1		
Андрій Сахневич	17.04.89	22		1	
Ярослав Сокол	03.01.91	8	4		
Віталій Сокурєнко	13.05.91	23	1		
Тарас Стретович	21.06.92	3			
Франк Теміле (Нігерія)	15.07.90	24	6(1)	1	
Балаж Фаркаш (Угорщина)	24.04.88	2			
Віталій Федорів	21.10.87	3			
Євген Хачеріді	28.07.87	23	2	6 (1)	
Костянтин Чаус	22.09.90	12			
Олексій Черемисін	04.01.91	3			
Флорин Чернат (Румунія)	10.05.80	8	2(1)	1	
Максим Шацьких (Узбекистан)	30.08.78	7	1		
Сергій Шматоваленко	15.01.89	11		3	
Андрій Ярмоленко	23.10.89	12	8(1)		

Автоголи: Олександр Стеценко ("Металіст"), Віталій Нечай ("Арсенал").

Тренери: Юрій Калитвинцев (05.05.68) — 2 матчі, Володимир Мунтян (14.09.46) — 28.

3. "ЧОРНОМОРЕЦЬ" (Одеса) — 42 (8)

Середній вік — 22,6 року

Денис Монін	02.06.89	2	4п		
Євген Паст	16.03.88	20	22п	(1)	
Сергій Приходько (Росія)	09.05.84	8	8п	1	
Євген Ширяєв	22.02.84	4	1п		
Олексій Шлякотін	02.09.89	3	4п		
Олександр Бабенцов	03.01.91	3			
Віталій Балашов	07.02.91	23	12(3)	1	
Єгор Бідний	27.06.88	27	1	4	
Іван Бобко	10.12.90	30	5		
Роман Бочкур	27.08.87	13		1	
Рінар Валєєв	22.08.87	3	1(1)	1	
Денис Васін	04.03.89	8	6(2)		
Вільямарин (Перу)	01.04.82	3			
Пабло Вітті (Аргентина)	09.07.85	1		1	
Дмитро Владов	12.03.90	21	1	6	
Максим Гавриленко	18.08.91	25	1	2	
Руслан Глазєв	07.01.77	2			
Дмитро Гришко	02.12.85	1			
Олег Гумєнко	03.05.83	20	1	7 (1)	
Паоло Де Ла Аза (Перу)	30.11.83	3	1		

4. "ВОРСКАЛА" (Полтава) — 35 (3)

Середній вік — 21,1 року

Сергій Величко	09.08.76	2	1п		
Олег Остапенко	27.10.77	4	6п		
Олег Чуваєв	25.10.87	24	25п	1 (1)	
Дмитро Яковченко	02.08.90	2	3п		
В'ячеслав Акимов	17.10.89	3			
Роман Безус	26.09.90	10	5(1)	1 (1)	
Микола Вечурко	06.06.92	9			
Сергій Вовкодав	02.07.88	30	3	3	
Руслан Голованов	05.07.89	8	2		
Артем Громов	14.01.90	28	7(1)	1	
Мирослав Грумич (Сербія)	29.06.84	6			
Саша Джуричич (Хорватія)	01.08.79	3		1	
Олексій Зоря	08.09.88	26		8	
Єгор Іванов	30.08.91	20	2	2	
Олександр Карпов	16.01.90	13		1	
Сергій Кикоть	24.10.87	14	4(1)	2	
Денис Кулаков	01.05.86	2		1	
Роман Кунєв	20.09.90	13	4		
Вадим Кучеревський	11.11.88	19	4	3	
Роман Локтіонов	18.10.86	18	5	1	
Олександр Матвєєв	11.02.89	26	3	6 (1)	
Андрій Місйіло	24.03.88	15		1	
Віталій Момот	02.04.90	23	2	3	
Олександр Музика	14.03.91	6			
Святослав Новосилецький	27.02.91	15	2	2	
Євген Пєсков	22.09.81	29	1	3	
Іван Романчук	07.03.90	25	5	4	
Віталій Субочев	28.07.88	9			
Владислав Тарганчук	04.08.90	1			
Артем Цибулько	26.03.90	12			
Дмитро Черняк	05.04.90	10		2 (1)	
Володимир Чєснаков	12.11.88	13	2	3	
Олексій Чичиков	30.09.87	2	1		
Ахмед Янузі (Сербія)	08.07.88	6	2(2)	2	
Костянтин Ярошенко	12.09.86	3			

Автогол: Володимир Бідловський ("Карпати").

Тренери: Сергій Дієв (21.08.1958) та Юрій Резнік (13.08.1958) — 17, Сергій Свистун (14.03.62) — 13.

5. "ДНІПРО" (Дніпро

9. "ІЛЛІЧІВЕЦЬ" (Маріуполь) — 46 (6)						
Середній вік — 22,8 року						
Андрій Глушенко	18.03.74	3	Оп			
Денис Єршов	25.03.83	22	23п			
Андрій Товт	12.03.85	21	22п	1		
Євген Буравльов	05.02.91	3				
Ігор Бурак	12.01.83	2				
Павло Беганський (Білорусь)	09.01.81	4				
Дмитро Воробей	10.05.85	1	1	1		
Олександр Воробйов	14.09.92	2		1		
Андрій Гайдаш	16.01.89	7	1	2 (1)		
Андрій Григорик	31.03.88	16	1	4		
Дмитро Гунченко	24.09.87	8	1			
Дмитро Доценко	14.02.88	16	1	2		
Артур Западня	04.06.90	23		2 (1)		
В'ячеслав Іванов	31.12.87	4				
Олександр Іващенко	19.02.85	7	4(1)			
Віктор Ільєв	05.03.88	11		4		
Ерік Камдем Камдем (Камерун)	24.02.83	5				
Микола Кашевський (Білорусь)	05.10.80	2				
Олександр Кечеджі	04.11.89	8	2			
Максим Корж	20.11.91	11				
Рожеріо Корреа (Бразилія)	03.01.79	10		1		
Іван Кривошеєнко	11.05.84	1				
Павло Ксьонз	02.01.87	9	2	1		
Ліма (Бразилія)	17.05.86	1				
Ілля Лубашев	24.04.91	13	1	1		
Вадим Мельник	16.05.80	3				
Валентин Нефедов (Росія)	23.02.82	6	1	1		
Андрій Оберемко	18.03.84	1				
Віталій Ольхович	10.01.90	23	1	3		
Іван Отрок	13.02.91	29	4	3		
Руслан Петрович	26.01.89	12		1		
Олексій Полянський	12.04.86	1				
Євген Романов	30.07.86	11	1	2		
Руслан Романов	02.02.89	13	5	1		
Артем Савін	20.01.81	1				
Олександр Ситник	02.01.85	3	1			
Дмитро Скоблов	30.11.89	23	2	4 (1)		
Руслан Соляник	08.08.84	1	1			
Ігор Тищенко	11.05.89	24	1	4		
Даніїл Тропін	03.07.91	13	1			
Олександр Уцяпівський	11.05.90	19		2		
Роман Чахотін	30.09.87	15	5			
Артем Чорний	23.10.89	25	3	8		
Дмитро Швець	04.07.89	21		2		
Олександр Шевелюхін	27.08.82	2		1		
Денис Шинкевич	26.06.91	13	1	1		
Тренери: Володимир Атаманюк (13.06.55) — 10, Едуард Хавров — 20.						

10. "МЕТАЛУРГ" (Донецьк) — 39 (7)						
Середній вік — 21,9 року						
Костянтин Одольський	05.01.89	20	29п	1		
Андрій Рябой	26.03.88	7	9п	(1)		
Ярослав Хоменко	22.05.91	1	1п			
Антон Яшков	30.01.92	5	12п	2		
Володимир Антошин	04.03.92	4				
Арарат Аракелян (Вірменія)	01.02.84	5	1			
Сергій Ателькін	24.02.92	7		2		
Артем Барановський	17.03.90	12	3	2		
Олександр Бегашов	27.03.91	7				
Андрій Березовчук	16.04.81	1				
Сергій Білозор	15.07.79	1				
Денис Білоус	10.05.91	22	1			
Ерол Булут (Німеччина)	30.10.76	3				
Олександр Воловик	28.10.85	8		3		
Ігор Гордя	03.04.88	28	5	2		
Павло Грищенко	06.07.90	29	1	6		
Сергій Даниловський	20.08.81	3	2	1		
Святослав Данильченко	09.03.92	4				
Олександр Данилов (Білорусь)	10.09.80	8		1		
Віталій Іванко	09.04.92	21	4	1		
Ярема Кавачів	10.02.86	3				
Еке Санні Кінгсі (Нігерія)	09.09.81	2		1		
Богдан Кондратюк	19.06.87	28		4 (1)		
Володимир Коритко (Білорусь)	06.07.79	1		1		
Олександр Костюк	07.02.92	10				
Сергій Макаренко	09.06.90	10		(1)		
Самвел Мелконян (Вірменія)	15.03.84	8	2	1		
Олег Міщенко	10.10.89	10	4(1)	1		
Кирило Нестеренко	01.03.92	20				
Василь Прийма	10.06.91	14	2	2		
Володимир Романенко	08.06.85	24		1		
Антон Савін	07.02.90	13	3	2		
Вадим Сапай	07.02.86	29	1	4		
Олександр Ситник	07.07.84	6	5(1)	1 (1)		
Юрій Соломка	04.01.90	12	2			
Ігор Тимченко	16.01.86	6	2	1		
Фабіньо (Бразилія)	26.02.82	1				
Ігор Фоменко	03.12.91	27		4		
Немр Шабан	30.03.91	13				
Автогол: Олег Леонідов (ФК "Львів").						
Тренери: Володимир Пятенко (09.09.74) — 12, Анатолій Білий (08.02.62) — 18.						

11. ФК "ХАРКІВ" (Харків) — 36 (4)						
Середній вік — 23,0 роки						
Мацей Налєпа (Польща)	31.03.78	2	2п			
Дмитро Стойко	03.02.75	1	2п			
Ігор Ходанович	07.04.89	10	23п			
Ігор Швайченко	04.03.91	23	37п	(1)		
Роша Батиста (Бразилія)	27.07.80	4	2	1 (1)		
Максим Білий	27.04.89	5	3	2		
Валерій Бойченко	26.02.89	20	2	3		
Ігор Глушковський	16.05.90	4				
Микола Гринченко	27.02.86	20	6	3		
Руслан Гунчак	09.08.79	3				
Віталій Жеребцов	22.05.88	8	3	(1)		
Артем Касьянов	20.04.83	2	1			
Іван Козоріз	14.09.79	1		(1)		
Сергій Козюберда	21.03.80	1				
Володимир Корнута	24.07.83	3				
Олександр Кравченко	22.10.90	24	4	3		
Владислав Кривенець	27.08.91	25		6		
Вадим Милько	22.08.86	2		1		
Ілля Мурга	02.08.89	27	1(1)	1		
Родіон Нагінайлов	06.08.89	24	3(1)	9		
Владислав Паламарчук	29.08.89	22		7 (1)		
Олександр Піхур	25.08.82	12	1			
Руслан Платон	12.01.82	1				
Олександр Процюк	01.02.89	15		7(3)	4	
Андерсон Рибейро (Бразилія)	02.07.81	3				
Володимир Самборський	29.08.85	15				
Артур Сірик	17.02.89	27		5 (1)		
Олександр Скляр	26.02.91	23	2	9		
Андрій Соколенко	08.06.78	5				
Євген Співак	14.10.91	25		1		
Олексій Сучков (Білорусь)	10.06.81	1				
Роман Тарасов	25.05.91	27	2п	2 (1)		
Євген Ушаков	07.11.89	9	3(1)	1		
Дмитро Федота	25.09.88	27		4		
Ясин Хамід	10.01.93	11		2		
Роман Яворський	03.03.91	9		1(2)		
Автоголи: Тарас Яворський, Андрій Мостовий (обидва — ФК "Львів"), Артем Гордієнко ("Зоря")						
Тренер: Роман Пец (21.06.69).						

12. "АРСЕНАЛ" (Київ) — 38 (6)						
Середній вік — 22,3 року						
Євген Букша	26.01.90	2	4п			
Сергій Погорілий	28.07.86	24	45п	2 (1)		
Євген Радченко	04.07.91	2	2п			
Андрій Рيسان	04.04.90	4	6п			
Алан (Бразилія)	09.12.87	13	1	2		
Богдан Бідношєя	06.05.90	10				
Сендлей Біто (Голландія)	20.07.83	10	2	2		
Андрій Богданов	21.01.90	25	2	8		
Юрій Бушман	14.05.90	24		4		
Георгій Деметрадзе (Грузія)	26.08.76	2	1			
Лаша Джакобія (Грузія)	20.08.80	1				
Ігор Дідик	02.01.90	26		3		
Поль Ессала (Франція)	13.12.81	1		1		
Євген Євсєєв	16.04.87	1		1		
Жоземар (Бразилія)	18.10.80	1				
Валерій Заваров	16.08.88	13	1	3		
Олександр Завершенюк	19.03.89	19		5 (1)		
Ярослав Захаревич	24.09.89	26	1	1		
Олександр Іващенко	19.02.85	7	3(1)			
Павло Карлов	07.11.89	26		6 (1)		
Роман Коршиков	24.10.85	8	2	1		
Володимир Лисенко	20.04.88	4				
Сергій Литовченко	30.01.79	8	1	3		
Владислав Мельник	07.10.90	28	3	5		
Іка Мелорія	26.01.89	20	5	1		
Віталій Нечай	04.01.89	17		3		
Владимир Оленін	05.01.91	5				
Сергій Півненко	19.10.84	14	5	2		
Андрій Распопов	25.06.78	5		2		
Олексій Репа	01.08.89	2				
Вадим Рибальченко	24.11.88	23	8(1)	2		
Андрій Свириденко	02.08.90	13		1		
Сергій Симоненко	12.06.81	1		1		
Артем Старгородський	17.01.82	2				
Ігор Столярчук	13.08.89	11	1			
Євген Сутковий	03.02.91	4	1			
Юрій Ткачук	26.06.89	22		3		
Денис Фаворов	01.04.91	17		2		
Тренер: Юрій Бакалов (16.01.66).						

13. ФК "ЛьВІВ" (Львів) — 43					
Середній вік — 21,5 року					
Олександр Висоцький	16.06.86	17	23п		
Мар'ян Марущак	10.05.79	1	1п		
Олександр Мусієнко	07.04.87	10	10п		
Андрій Радь	16.03.88	8	16п		
Юрій Шевчук	06.05.85	9	10п		
Григорій Баранець	22.07.86	1			
Василь Білий	13.03.90	13			
Іван Білий	27.01.88	25	1	3	
Юрій Васильцов	09.09.91	5		1	
Любомир Гальчук	18.09.81	4			
Станіслав Гончарук	27.11.88	24	6	3	
Дмитро Гордієнко	02.03.83	1			
Віталій Грицай	20.01.91	13	2		
Андрій Даньків	23.01.87	16		4	
Віталій Дністрян	31.03.90	26	2	2	
Вадим Жук	15.04.91	7			
Ігор Ільків	15.03.85	9			
Ярема Кавачів	10.02.86	2		1	
Анатолій Кицута	22.12.85	5			
Михайло Козак	20.01.91	15	1		
Іван Котенко	28.04.85	6	2	1	
Данило Лазар	30.12.89	21		1	
Олег Леонідов	16.08.85	15	1	2	
Олександр Ліщук	16.02.86	1	1		
Назарій Лопушняк	14.03.90	8			
Назар Мавров	21.01.90	29	1	5	
Віталій Макар	07.10.90	28		1	
Володимир Макар	22.01.90	13			
Микола Малецький	20.01.88	11			
Андрій Мостовий	24.01.88	11			
Артем Мостовий	05.10.83	1			
Дмитро Подус	18.07.91	4			
Роман Полтавець	27.07.83	2	1		
Тарас Попадинець	19.10.89	7			
Віталій Романюк	22.02.84	2			
Іван Рябовол	03.06.88	14	1	1	
Михайло Сікорський	25.03.91	12			
Володимир Танчик	17.10.91	5			
Орест Тимішин	04.03.91	16			
Степан Химович	29.03.89	27		2	
Павло Худзик	29.04.85	1			
Євген Чепурненко	06.09.89	13	1	1	
Тарас Яворський	09.06.89	26	9(3)	4	
Тренери: В'ячеслав Мавров (18.01.1960) та Михайло Токар (07.05.70) — 13, Михайло Токар — 17.					

Ярослав КИКОТЬ: ЖИТТЯ — ШТУКА НЕПЕРЕДБАЧУВАНА

Ярослав Кикоть доволі відома в українському футболі постать. Він був прекрасним гравцем, а нині самовіддано трудиться на педагогічній ниві дитячого футболу. Тож напередодні його ювілею цікаво, як живе одному з найкращих півоборонців львівських "Карпат" і підвести підсумки минулого.

— **Пане Ярославе, думка про те, що вам 60 переслідує?**

— Та ні! Аж не віриться, що підкралася така солідна дата. Слава Богу, я залишаюся таким же енергійним і життєрадісним хлопцем. Але трапляється й так, що доводиться задуматись над віком. Адже стільки, і значно молодших колег, з ким колись грав, уже немає серед нас. Тож стає не по собі. Ось так — життя штука непередбачувана.

— **У навколофутбольних колах ходять байки про те, що гравці львівських "Карпат" майже поголовно відзначалися могутнім здоров'ям, так що на ранковому тренуванні навіть після дружнього застілля неможливо було визначити, хто з хлопців "відпочивав"...**

— Що правда, то правда, але ми вже тоді були професіоналами. Тож якщо й організовували "відпочинки", то більшість із нас знала міру. Входили в піке, але наступного дня на тренуванні треба було робити все так, щоб наставник нічого не помітив. Але якщо це заважало футболу, то необхідно було прощатися. Це не жарти! Футбол — колективний вид спорту і дуже любить порядок.

— **Через такі "відпочинки" чимало видатних футболістів передчасно зійшли з дистанції...**

— Якщо в людини є життєва мета й впевненість у собі, тоді жодні перешкоди не страшні.

— **На мій погляд, одним з найпотужніших футболістів у 70-х роках був власне Кикоть. Свідченням вашої форми є й нинішній стан. Та ж стрункість, сила й впевненість у собі...**

— Батьки передали мені свої гени. Я ріс на справжніх вітамінах і вживав екологічно чисті продукти. Навкруги — не природа, а рай: ліси й ріка Дністер. До того ж, знав, у чому городі дозріває черешня чи яблуно. Чого ще треба було молодому хлопцю?

— **Мабуть, футбольного м'яча?**

— І він був. До речі, будучи школярем, я займався усіма видами спорту, які були доступні. Більше того, знаходив час і на дискотеки. Життя вирувало...

— **Ви згадали річку Дністер, а з однієї з команд клубу розпочалася ваша кар'єра...**

— Батьківський будинок знаходився в кількох метрах від стадіону, який і важко назвати стадіоном, швидше, місцем, де ми копали м'яча. Але забави тривали до пізнього вечора. Мене в команду запросили старші хлопці. Боровся з ними на рівних. Бувало, діставав у кистку й падав, але ніколи не скигив. Вважав, якщо я в команді, то вже великий і нічого боятися. Проводили чимало матчів, найчастіше — товариських. Тренера, як такого, не було. Усі команди питання вирішував капітан Ігор Добрянський (виступав у "Галичині" (Дрогобич. — Прим. авт.). Інформації про футбол не знайти, але ми мали мету й бажання. Це й допомагало зростати.

Команда "Дністер" існувала завдяки опції секретаря райкому партії Романа Дулевича і директора меблевої фабрики пана Сороки. Навіть іноді виплачували якісь гроші. Та, що там говорити, було цікаво.

— **І вас запросили в "Карпати".**

— Тодішні керманічі, Васильєв і Лемешко, запросили в команду мене і Юру Бондаренка, але в мене не заладилося. Так би мовити, наші погляди на футбол не збіглися, і я пішов іншою дорогою. За вказівкою Геннадія Снегірєва, опинився на Сході України, в Макіївці. Ось так "подорожували" футболісти між

Львовом і Донбасом. Не забуваймо, що саме представники славної Донецчини стояли біля витоків творення "Карпат". Повертаючись до "Авангарда", мушу сказати, що моє перебування в цьому колективі виявилось також короткотривалим. Відіграв там майже три десятки матчів, аж раптом у липні тренер "Азовця" Тіберій Попович запросив до Жданова, де я за два сезони сформувався як футболіст.

— **За півроку виступів у Макіївці ви, молодий, до того ж, без імені, легко прижилися й стали гравцем основи...**

— Виявляється, заслуговував на таке визнання. До речі, тоді не було "телефонних" футболістів. Вибивалися в люди ті, хто справді хотів і вмів грати в футбол. Ось зараз працюю з дітьми, й страшенно не люблю, коли підходять до мене батьки з запитанням, чому не виставляю на гру їхнього сина? У такі моменти важко дати змістовну відповідь. Але в мої роки було зовсім не так. Люди були виваженишими й стриманішими. Про своє "Я" гравець повинен заявляти на полі, а не за допомогою балачок. Але це ми відійшли від теми...

— **Роки, проведені в місті на березі Азовського моря, не пройшли для вас даремно?**

— Ми були дуже дружними й згуртованими. Там моїми партнерами були Станкевичус, Садовников, Антоненко. Я досі підтримую дружбу з Валентином Дзюбою. Тренери Попович та Іван Бобошко — чудові фахівці. Попри те, що команда не досягала верхніх щаблів турнірної таблиці, ми на рівних змагалися з усіма.

— **Кубкова вікторія "Карпат"-69 розпочалася саме із протистояння з "Азовцем".**

— Гра, а точніше — аж два матчі по 90 хвилин кожен, відбулась на полі стадіону "Тяжмаш", на якому ніколи... не росла трава. Стадіон "Металург" перебував тоді на ремонті. Перший день змагань переможця не виявив (0:0. — Прим. авт.), а наступного вже були голи, й стала відома назва команди, яка продовжила боротьбу за кубок. Аж не віриться, що ми грали проти майбутнього володаря Кубка СРСР. Сподіваюся, що ми тоді підштовхнули львів'ян на кубкову вершину.

— **А ви стали автором одного з голів...**

— Було й таке, але мій один м'яч, який я провів у ворота Лупола, виявився малою потіхою в порівнянні з голами Данилюка й Габовди.

— **На вашому футбольному шляху такий великий досвід, що сміливо можна братися за керування якимось клубом — учасником професіональних змагань. Однак ви зосередили свої зусилля на тернистій дорозі дитячого футболу...**

— І невдачній. Адже в нас весь час багато говориться про добробут і розвиток дитячого футболу, але він так і не виростає з коротких штанців і перебуває на задньому плані. Дитячий футбол найчастіше починається й закінчується нічим не підкріпленими розмовами. Зміни якщо і є, то мінімальні.

А почалася моя трудова діяльність із того, що разом із Лихачовим поїхали на тренерські курси й мали пропозиції працевлаштуватися у якихось клубах. Однак слова Геннадія: "Ми вже наїлися великого футболу. Пора й відпочити", — зробили вибір на користь роботи з дітьми. Але коли б потрапили в тренерську обійму, то переконаний, що й досі б очолював якийсь із провідних клубів.

— **У дитячому футболі ви не тільки тренер...**

— Тут ще необхідно додати, що й селекціонер, начальник і адміністратор команди, вихователь і навіть доводиться виконувати обов'язки батьків. Слід нарівні приділяти увагу кожній дитині. Їх зараз у мене два десятки, а це означає двадцять характерів і стільки ж долі. Я стараюся кожному своєму вихованцю дати можливість якомога краще навчитись премудрості футболу.

— **За натурою хто ви, мрійник чи трудолюб?**

— Без мрії в футболі нічого робити. Та я завжди ставлю собі мету, яку в кінцевому результаті намагаюся реалізувати. У футболі тренер має вибір: можна в тридцять років бути інертним і пасивним, а можна й у сімдесят — повним творчим сил. Приклади Арагонеса, Фергюсона, Сьоміна, Ліппі — цьому підтвердження. Тому хочу одного: якнайдовше займатися улюбленою справою. Адже я відчуваю, що починаю жити!

— **Не задрите теперішнім молодим футболістам? Їм, на перший погляд, легко заволодіти увагою навіть топ-моделей...**

— Бо всі прекрасно знають, що гравець пристойного рівня за кар'єру може заробити на все життя, та ще й дітям залишиться. У наш час "люди на таксі в булочку не їздили", але чи ми нарікали на брак уваги? Думаю, що ні. Так, нас тоді ані преса, ані телебачення не хвалили, зате наше покоління збирало на трибунах стадіонів таку кількість глядачів, про яку сьогодні можна тільки мріяти. Ось де була популярність. Теперішні футболісти, не хочу нікого образити, найчастіше говорять про шмотки й "тачки". Хваляться татуванням і загальною крутизною. Вважаю, що зараз серед молоді більше піару, ніж майстерності.

— **Коли, на вашу думку, були кращі футболісти — у ваш час чи зараз?**

— Кожен час має чим похвалитися. Однак я вважаю, що сьогодні все більше маємо "мальованих героїв", аніж футболістів світового рівня, якими були Бекенбауер, Круїфф, далі Платіні й Марадона, Зідан. Тепер пробивається на вершину Мессі. Бекхем і Кристіану Роналду, на мій погляд, більше футболісти реклами, аніж самої гри. Немає величин зараз і в "Карпатах". Так собі — "зірочка" засвітиться і згасне. Хоча, на мою думку, в Кузнецова хороший потенціал, але чи зуміє він цим скористатися, поживемо — побачимо.

— **Вас часто запитують про сезони втрачених надій 1976 року?**

— Що там говорити. Це справді були сезони невикористаних надій. Двічі за крок до призових медалей зупинилися й залишилися за межею призерів. Скажу відверто, тоді явно усі, хто був причетний до клубу, недопрацювали, а команда на полі потрапила під артобстріл "зеніток". Але обійшлося без взаємних звинувачень...

— **Натомість останній матч нинішнього сезону вніс у лави місцевих вболівальників розбрат...**

— Маєте на увазі гру між "Карпатами" і ФК "Львів"?

— **Саме так.**

— У таких принципових матчах у гравців на першому місці — честь і гордість за клуб, який вони представляють. А в карпатівців, до того ж, виявилось більше сил, чого не скажеш про суперника. Я зауважив, що львів'яни за двадцять хвилин до завершення матчу "зупинилися". До речі, ніхто не забороняв реалізувати пенальті та досягати перемог проти інших клубів і не доводити справу за виживання в останньому матчі. Згадаймо протистояння між клубами з Манчестера — "Юнайтед" і "Сіті", як за перемогу один проти одного "рубалися" брати Чарлтоні (Боббі та Джекі. —

Прим. авт.), але ніхто нікого не звинувачував. У футболі слід думати, а не говорити. Мушу визнати, що ФК "Львів" — симпатична команда, але їм ще багато чого бракує, і треба наполегливо працювати. Хотілося, щоб у Львові було дві команди, але, мабуть, ми цього не заслужили. Прикро, що "Карпати" на своєму полі опинилися в ролі невістки, яка не змогла вгодити свекрусі.

— **Якщо була б можливість повернути час назад, що змінили би у своєму житті?**

— Мабуть, злукую, якщо скажу, що нічого. Безперечно, припускався помилок. Та не помиляється той, хто нічого не робить. Правильно? Але назагал, думаю, жив би так само. Бо приємного й корисного було значно більше. Зокрема, досі пам'ятні дружні обійми із "золотим хлопчиком", італійцем Рівєрою.

— **Є думка, що дитячі тренери діляться на дві категорії. Одні вбачають головну мету в підготовці класних гравців, інші тримаються за місця в таблиці. Ви хто?**

— Вважаю, що володію усіма компонентами, які необхідні тренерові в дитячому футболі.

— **Про клубний патріотизм з юніями футболістами розмовляєте?**

— Це — як молитва. Кожна дитина, яка вчиться в нашій школі, знає, що вона представляє славу футбольну родину, яка носить назву "Карпати". Думаю, що цим багато сказано. І пора футболістам з основ більше часу приділяти молоді, яка ходить на стадіон, аби їх підтримати. На Заході це норма, а в нас — лише балачки.

— **Українському футболу задано солідні темпи розвитку. Проте дітям, за великим рахунком, ніде займатися...**

— Візьмемо нашу карпатівську школу. Розмов чимало, а діти надалі займаються не там, де повинні. Тішить душу штучне поле, але дітям цього недостатньо.

— **Ідеал футболіста очима Кикотя?**

— Це так звані чотири кити: фізичні дані, тактика, техніка й мотивація. Коли це поєднується з повсякденною працею, з людини буде футболіст. Молодь може брати приклад з Мессі.

— **Ваше покоління, готуючись до сезону, місило болото на Закарпатті й вдихало піски Леселізе. Нинішні майстри займаються на ідеальних полях Туреччини та Іспанії, однак на командних результатах "Карпат" це не позначилося, поки що.**

— Болотча тема, коли існує проблема з полями та погодними умовами. Кожен тренер хоче, щоб його підопічні займалися й виступали на якісних полях. А що ми маємо в Україні, то вже нам показали перші весняні тури.

— **Чим стали для вас роки, проведені в складі "зелено-білої" команди?**

КИКОТЬ Ярослав. Народився 8 червня 1949 р. у місті Старий Самбір (Львівщина). Зріст 182 см, вага 75 кг. Вихованець львівського футболу. Перші тренери — Ігор Добрянський і Геннадій Котов. Півзахисник. Кар'єра в "Карпатах": 1972/77 рр. Дебютував 15 квітня 1972 р. у матчі проти московського "Спартака". Зіграв 142 матчі, забив 9 голів. Виступав за команди: "Дністер" (Старий Самбір) — 1964/66 рр., "Авангард" (Макіївка) — 1968 р.(28/0), "Азовець" (Жданов) — 1968/69 р.(52/7), "Шахтар" (Донецьк) — 1970/71 рр.(35/4), "Спартак" (Івано-Франківськ) — 1978 р.(37/8), "Автомобіліст" (Львів) 1979/82 рр. Запрошувався до складу молодіжної збірної СРСР — 1970/71 рр.(2/0). Працює тренером СДЮШОР "Карпати".

— Зоряним часом. Колектив наш був настільки дружним, що важко підібрати відповідне слово. Конкуренція за місце в основі солідна. Згадую, як напередодні офіційних матчів у Брюховичах ми проводили спаринги — одружені проти неodrужених. Рубка була ще та. Але тренер Юст, покурюючи сигарету, посміхався нам у слід і обирав склад на гру. Такої атмосфери не забути.

— **Без комічних випадків не обходилось?**

— Куди там. Наприклад, граємо на Кубі. Раптом злива, Остап Савка припустився якогось порушення, але арбітр у потоці дощу побачив мене і зі словом "сопранієро" вилучив з поля. Юст питає: "Кого ти там отоварив?" — "Та не я", — намагаюся виправдатися. "Гаразд, сідай і відпочивай", — заспокоює тренер.

А ще був епізод з Куби. Забавляємось у басейні підводною ловлею партнера. Козинкевич обрав Грешка. А в цей момент до нас приєднався болгарський важкоатлет. Такий же круглий, як Богдан. І ось Едвард хапає болгарина й тягне його на дно. Той намагається вирватися, немов від акули. Щойно з третьої спроби перемагає "Казіка". Розлючений штангіст готовий був розчавити "мисливця". Проте спортсмени швидко порозумілися, а ми розсміялися.

— **До речі, у вашій кар'єрі є два роки виступів у складі донецького "Шахтаря", нинішнього гранда європейського футболу...**

— "Шахтар" і в сімдесятих роках не був обділений увагою. Це справді народна команда. Вже тоді для футболістів були створені чудові умови — заробітна плата, три футбольні поля і хороша спортивна база. З року в рік "Шахтар" зростає. Нехай і довго тягнувся за трофеями, але, нарешті, мрії "гірників" здійснилися. Я за них гордий і щиро вітаю їх з цією перемогою.

— **Чого собі бажаєте на майбутнє?**

— Здоров'я і ще раз здоров'я. Решту можна набути.

Олександр ПАУК.

Кубок Конфедерації

ВПЛИВ ЧЕРВОНИХ КАРТОК НА РЕЗУЛЬТАТ

Кака показує, наскільки в нього зростає зарплата в «Реалі».

Група «В»

Бразилія — Єгипет — 4:3 (3:1).
Бразилія: Жуліо Сезар, Дані Алвес, Жуан, Лусіо, Клебер (Андре Сантос, 83), Жильберто Силва, Феліпе Мело, Елано (Рамірес, 63), Кака, Луїс Фабіано, Робіньо (Пато, 62).
Єгипет: Аль Хадарі, Фатхі, Саїд, Гомаа, Моавад, Шаукі, Абд-Рабу (Аль Мухаммаді, 75), Ахмед Хассан (Еїд, 51), Абутріка, Зидан.
Голи: Кака (5, 90, пен), Луїс Фабіано (12), Жуан (37) — Зидан (9, 55), Шаукі (54).
Вилучення: Аль Мухаммаді (89).

Матч обіцяв бути цілком прохідним, навіть незважаючи на ранг найкращої команди Африканського континенту збірної Єгипту, при всій до неї пошані, вона не тягнула на серйозного суперника для "селесао" — так думалось до гри. Так

само, очевидно, роздумували в перерві цього матчу й самі гравці збірної Бразилії. За що ледь не поплакалися.
Пентакампеони, що виставили атакуюче тріо в особі Луїса Фабіано, Робіньо і Кака обрушили справжній шквал атак на ворота африканців у першій половині зустрічі. Підсумком стали три голи, забиті з п'ятої по 37-му хвилину у виконанні Кака, Луїса Фабіано і (ні, не Робіньо) оборонця Жуана. Єгиптяни відповіли одним голом Зидана. І не особливо це щось означало до перерви. Інша справа — після. Зидан свій перший гол забив головою. Не лякайтеся, зараз не 1998 рік, і головою забив інший Зидан, хоча його й визнали найкращим гравцем цього матчу.
Перерва минула, і розслаблені бразильці вийшли на поле явно догравати. І тут, на десятій хвилині другого тайму, єгиптяни відвантажили пентакампеонам один за од-

ним такі два важкі ляпаси, що ті довго не могли прийти до тями. Однак, фортуна все ж виявилася на стороні бразильців. Аль Мухаммаді, котрий вийшов на заміну в єгиптян у другому таймі, зіграв рукою у власній штрафній, виносячи з лінії м'яч після удару капітана бразильців Лусіо. Рефері Говард Уебб розцінив його дії як навмисні, було ухвалено два рішення, що поховали всі надії єгиптян на сприятливий підсумок матчу: порушника вигнали з поля, а у ворота збірної Єгипту було призначено пенальті. Кака підійшов до позначки і виграв для "селесао" матч.

США — Італія — 1:3 (1:0).
США: Ховард, Спектор, Оньєву, Демеріт, Борнстайн (Клестан, 85), Бредлі, Файлхабер (Бізлі, 73), Кларк, Демпсі, Алтідор (Девіс, 66), Донован.
Італія: Буффон, Дзамбротта, Легроттальє, Кьєліні, Гроссо, де Россі, Гаттузо (Дж.Россі, 56), Пірло, Яквінта, Каморанезі (Монтоліво, 56), Джилардіно (Тоні, 69).
Голи: Донован (41, пен) — Дж.Россі (59, 90), де Россі (72).
Вилучення: Кларк (33).

Не менш цікавим був і другий, вечірній, матч. Збірна США, очолювана Бобом Бредлі, розглядає Кубок Конфедерації як генеральну репетицію до CONCACAF Gold Cup, який відбудеться через півтора місяця. На матч із "скаудрою адзуррою" наставник "зіркових" виставив експериментальний склад, залишивши в запасі Карлоса Боканегру, Сашу Клестана, Дамаркуса Бізлі й Чарлі Девіса. Натомість в основі вийшов синок татуса Бредлі — Майкл. Марчело Ліппі, навпаки, випустив серед перших одинадцяти найкращих своїх виконавців.
Надшвидкостей в дебюті зустрічі команди глядачам не запропонували. Та що там говорити — практично пішки ходили, і, в першу чергу, це стосується чемпіонів світу. А як ходили — так і грали. Удар Легрот-

тальє з чотирьох метрів після подачі з штрафного — поруч зі стійкою. Згодом Донован віддає на Бредлі до штрафної, той кострубато котить в Буффона, при цьому, праворуч відмінно відкривався Фейлхабер. Пізніше ще гірше зіграв Алтідор, який промазав по м'ячу замість того, щоб забити гол.
Переворот у поєдинку стався на 33-й хвилині, коли почав чудити чилійський рефері Поцо. Фол Кларка на Гаттузо тягнув на жовту картку, і аж ніяк не на червону. Втім, граючи в меншості, саме американці забивали першими. Алтідор заробив пенальті, а досвідчений капітан Донован його реалізував.
Лише після перерви Італія почала нагадувати саму себе, але, щоб команда Ліппі почала забивати, коучу довелося перекроїти повністю ім-

потентну лінію атаки, випустивши свіженького Джузеппе Россі. Той показав, на що він здатний, вже через пару хвилин після виходу обікрав суперника, сам змістився до штрафної і сам завдав удару, не залишивши Ховарду жодного шансу. У центрі поля володарював Де Россі, який не давав суперникові грати, а сам бажав щось створити. І в нього це вийшло в найнеобхідніший момент — на щастя, гравець "Роми" заприпитив, що власні захисники перекрили Ховарду огляд, а тому вирішив махнути здалека. Не помилився — точнісінько в кут. Гра була зроблена, і гол Джузеппе Россі наприкінці матчу став ще одним приємним моментом для чемпіонів світу.

Михайло РЕЗНІК.

Автори голів Італії: хто з них краще танцює?

Національні чемпіонати

Аргентина

17 ТУР

Банфілд — Індепендьенте — 5:0
Колон — Гімназія Л-П — 2:0
Рівер Плейт — Тігре — 3:1
Арсенал — Ланус — 4:1
Велес Сарсфілд — Ньюелз Олд Бойз — 2:0
Естудіантес — Годой Круз — 1:0
Сан Лоренцо — Хуракан — 0:1
Сан Мартин — Гімназія Х — 0:1
Расинг — Бока Хуніорс — 3:0
Росаріо — Аргентинос — 2:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Велес Сарсфілд	17	10	6	1	27-12	36
2. Хуракан	17	11	2	4	32-18	35
3. Ланус	17	11	1	5	28-23	34
4. Колон	17	9	4	4	25-15	31
5. Рівер Плейт	17	7	6	4	23-22	27
6. Естудіантес	17	7	5	5	19-14	26
7. Расинг	17	6	6	5	19-20	24
8. Банфілд	17	6	4	7	24-21	22
9. Росаріо	17	6	4	7	22-20	22
10. Гімназія Л-П	17	5	7	5	19-20	22
11. Ньюелз Олд Бойз	17	4	9	4	20-19	21
12. Індепендьенте	17	6	2	9	21-34	20
13. Тігре	17	5	5	7	21-24	20
14. Годой Круз	17	5	5	7	21-26	20
15. Бока Хуніорс	17	5	4	8	18-22	19
16. Сан-Лоренцо	17	5	3	9	23-26	18
17. Сан-Мартин	17	4	5	8	17-20	17
18. Гімназія Х	17	4	5	8	15-20	17

19. Арсенал	17	4	5	8	18-26	17
20. Аргентинос	17	2	8	7	18-28	14

Бразилія

5 ТУР

Греміо — Наутіко — 3:0
Санто-Андре — Сантос — 3:3
Коринтіанс — Коритиба — 2:0
Авай — Сан-Паулу — 0:0
Атлетико-ПР — Атлетико-МГ — 0:4
Палмейрас — Віторія — 2:1
Спорт — Фламенго — 4:2
Крузейро — Інтернаціональ — 1:1
Флуміненсе — Ботафого — 1:0
Гойяс — Баруері — 2:2

6 ТУР

Ботафого — Сантос — 2:0
Сан-Паулу — Санто-Андре — 1:1
Спорт — Атлетико-ПР — 0:1
Атлетико-МГ — Наутіко — 3:0
Гойяс — Коринтіанс — 0:0
Коритиба — Фламенго — 5:0
Флуміненсе — Греміо — 0:0
Гойяс — Коринтіанс — 0:0
Баруері — Авай — 3:1
Інтернаціональ — Віторія — 0:0
Палмейрас — Крузейро — 3:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Атлетико-МГ	6	4	2	0	14-5	14
2. Інтернаціональ	6	4	2	0	7-2	14

3. Палмейрас	6	3	2	1	9-7	11
4. Віторія	6	3	1	2	5-4	10
5. Сантос	6	2	3	1	14-11	9
6. Флуміненсе	6	2	3	1	4-5	9
7. Греміо	6	2	2	2	7-4	8
8. Коринтіанс	6	2	2	2	5-5	8
9. Наутіко	6	2	2	2	9-12	8
10. Крузейро	6	2	1	3	6-9	7
11. Фламенго	6	2	1	3	6-13	7
12. Сан-Паулу	6	1	4	1	6-4	7
13. Гойяс	6	1	4	1	11-10	7
14. Санто-Андре	6	1	4	1	10-9	7
15. Баруері	6	1	4	1	9-8	7
16. Ботафого	6	1	3	2	5-6	6
17. Спорт	6	1	2	3	9-10	5
18. Коритиба	6	1	1	4	11-13	4
19. Атлетико-ПР	6	1	1	4	6-13	4
20. Авай	6	0	4	2	6-9	4

Болгарія

30 ТУР

Віхрен — Чорноморець — 3:5
Локомотив Пд — Ботев — 3:0
Мініор — Чорне Море — 2:2
Пірін — Левські — 1:1
Славія — Локомотив С — 2:2
Слівен — Беласиця — 0:2
Спартак — Літекс — 0:4
ЦСКА — Локомотив М — 2:1

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. Левські	30	21	6	3	57-18	69
2. ЦСКА	30	21	5	4	54-22	68
3. Чорне Море	30	18	6	6	48-19	60
4. Літекс	30	17	7	6	53-26	58
5. Локомотив С	30	16	6	8	52-29	54
6. Локомотив Пд	30	12	7	11	40-43	43

7. Чорноморець	30	11	10	9	41-37	43
8. Славія	30	11	4	15	41-38	37
9. Локомотив М	30	10	7	13	39-41	37
10. Пірін	30	10	5	15	35-50	35
11. Мініор	30	9	8	13	24-39	35
12. Слівен	30	8	8	14	32-40	32
13. Ботев	30	8	6	16	31-50	30
14. Віхрен	30	8	2	20	29-50	26
15. Спартак	30	5	10	15	19-46	25
16. Беласиця	30	4	5	21	24-71	17

Норвегія

13 ТУР

Русенборг — Стромсгодсет — 3:0
Бранн — Лун — 2:1
Ліллестрем — Фредрикстад — 4:2
Одд Гренланд — Бодо-Глімт — 4:0
Олесунд — Вікінг — 0:1
Тромсе — Сандефіорд — 1:1
Волеренга — Стабек — 0:1
Старт — Мольде — 2:2

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Русенборг	13	8	5	0	27-11	29
2. Мольде	13	6	4	3	20-17	22
3. Старт	13	5	6	2	24-15	21
4. Одд Гренланд	13	5	6	2	25-17	21
5. Волеренга	13	5	4	4	23-21	19
6. Бранн	13	5	4	4	22-20	19
7. Олесунд	13	5	3	5	14-17	18
8. Стабек	13	4	5	4	18-15	17
9. Сандефіорд	13	4	5	4	18-19	17
10. Вікінг	13	4	4	5	15-17	16
11. Tromsø	13	3	6	4	17-21	15

12. Фредрикстад	13	4	2	7	15-18	14
13. Ліллестрем	13	3	5	5	17-22	14
14. Стромсгодсет	13	3	3	7	11-18	12
15. Бодо-Глімт	13	3	3	7	11-25	12
16. Лун	13	1	7	5	12-16	10

Румунія

34 ТУР

Арджеш — Динамо — 5:2
Брашов — Тимішоара — 1:0
Газ Метан — Клуж — 2:0
Глорія Бз — Глорія Бс — 2:1
Отопені — Фарул — 6:0
Пандурій — Оцелул — 1:0
Рапід — Політехніка — 2:2
Університатя — Васлуй — 0:1
Унірея — Стяуа — 1:1

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. Унірія	34	21	7	6	51-20	70
2. Тимішоара	34	20	7	7	58-38	67
3. Динамо	34	20	5	9	56-30	65
4. Клуж	34	16	11	7	44-26	59
5. Васлуй	34	17	6	11	44-37	57
6. Стяуа	34	14	14	6	44-27	56
7. Університатя	34	15	11	8	44-25	56
8. Рапід	34	16	7	11	44-34	55
9. Брашов	34	14	13	7	35-25	55
10. Арджеш	34	12	8	14	41-47	44
11. Пандурій	34	11	10	13	27-36	43
12. Оцелул	34	11	7	16	37-48	40
13. Глорія Бс	34	11	5	18	32-44	38
14. Політехніка	34	10	7	17	32-47	37
15. Газ Метан	34	10	6	18	36-51	36
16. Фарул	34	8	6	20	27-56	30
17. Отопені	34	5	7	22	32-54	22
18. Глорія Бз	34	4	5	25	23-62	17

СКАНВОРД № 243. «КУКОН. БРАЗИЛІЯ»

Хаві, Іньєста
Команда з Латвії

Швейц. клуб

Фото 1

Фото 2

Фото 3

Фото 4

Кокер
Укр. суддя

Екс-кіпер "Борусії" Д

Англома

Прізвисько Лобановського

Фото 2

Бек зб. Уругваю

Фото 3

Фото 4

Фото 5

Фото 6

Порушення

Футб. гімн

Чеський арбітр

Конкурент "Мальме" Партнер Сабо

Кемпбелл

Бек зб. Чорногорії

Франц. клуб

М'яч із за бокової

Акоб'ян

Хавбек зб. Франції 50-х

Фото 8

"... Сіті"

"Баррі ..."

Хвилювання

Гравець "Севільї"

Хавбек зб. Іспанії на ЧС-1996

Легендарний голландець

Хавбек зб. Англії

Пандев, Роккі

Фото 9

Фото 10

Фото 11

Фото 12

Нападник зб. Бразилії

Фото 10

Новини

ДЖОНСОН ПЕРЕЙДЕ В ПОРТСМУТ

"Портсмут" прийняв пропозицію "Ліверпуля" — 18,5 млн. євро за продаж оборонця збірної Англії **Глена Джонсона**. В січні "Ліверпуль" вже намагався придбати 24-річного футболіста, однак знайти запитані в той момент 8,5 млн. євро не зміг. Зараз же ціна футболіста виросла майже на 10 мільйонів.

Нещодавно Джонсон підписав з "помпеями" новий чотирирічний контракт, однак перешкодити його переходу на "Енфілд Роуд" це не повинно, особливо після того, як стало відомо, що "Челсі" також претендував на свого колишнього гравця і відмовився від своїх намірів, коли почув оголошену ціну. Передбачається, що "Ліверпуль" знайде кошти для придбання Джонсона від продажу Альваро Арбелоа і Андреа Доссени, крім того, "Портсмут" досі повністю не розраховувався з ним за перехід Пітера Крауча рік тому.

ЦІНА НА ІБРАГИМОВИЧА — 90 МЛН. ЄВРО

Президент італійського "Інтера" Массімо Моратті погодився продати одного з лідерів команди Златана Ібрагимович не менше, ніж за 90 мільйонів євро. Контракт із "чорно-синіми" у шведського форварда закінчується в наступному році, але вже зараз багато грандів європейського футболу — "Барселона", "Реал", "Челсі" і "Манчестер Юнайтед" — намагаються переманити його в свої ряди.

Надзвичайні суми останнім часом так і літають над Старим Світом. Не встиг охолонути рекордний трансфер Кака з "Мілана" в "Реал" (63 мільйони євро), як "Манчестер Юнайтед" практично прийняв пропозицію мадридського "Реала" продати Кріштіано Роналдо за 94 мільйони євро. "Байєрн" оцінив свого півзахисника Франка Рібєрі в 70 мільйонів євро.

"Якщо це правда, що "Байєрн" хоче 70 мільйонів за Рібєрі, то тоді я запрошу за Ібрагимовича мінімум 90 мільйонів", — сказав Моратті. Минулого тижня Моратті та його візаві з "Барселони" Хуан Лапорта вели розмову про трансфер найкращого бомбардира серії "А" (25 голів), але не змогли домовитися щодо ціни. Разом з тим, Моратті заявив, що ніхто не звертався до "Інтера" з офіційною пропозицією купити Златана.

"Якщо ми говоримо про "Барсу", то Лапорта далекий від системи супервеликих фінансових витрат, яка притаманна, наприклад, "Реалу", — сказав Моратті. — Поки що до нас ніхто не звертався з метою купити Ібрагимовича. Можливо, пропозиції надійдуть завтра, і не обов'язково від "Барселони", але сьогодні немає жодної".

Президент "Інтера" додав, що він в кінцевому рахунку хотів би, щоб Ібрагимович залишився в клубі. "Ще і ще раз повторюю: я був би дуже радий зберегти Ібрагимовича. Він, на мою думку, найкращий! — зазначив Моратті.

Підготував Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Віктор ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС

60994

Український Футбол

один місяць 17 грн. 28 коп.

квартал 51 грн. 84 коп.

півріччя 103 грн. 68 коп.

Триває передплата на друге півріччя.

Ціна «УФ» залишилася незмінною.

«Український футбол».
Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336
Виходить чотири рази на тиждень (вівторок, середа, четвер, п'ятниця).
Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України». Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Адреса редакції: 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Телефони редакції: 454-83-03, 454-83-90
Факс: 235-31-52, 454-83-03
Відділ реклами та реалізації: 454-88-91
Електронна пошта — mv@pressa.kiev.ua
Сайт: www.ukrainian-football.com

В.о. головного редактора
Л. О. МАКСИМЕНКО
Черговий по номеру
І. С. ХОЛОД
Видруковано з готових редакційних фотоформ.
Зам. 3025085.
Індекс 60994.

Точка зору авторів публікацій не завжди співпадає з позицією редакції. Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори і рекламодавці, за якість друку — друкарня, за доставку газети — пошта. Матеріали, надруковані в газеті «Український футбол», є власністю видавця, захищені міжнародним і українським законодавством і не можуть бути відтворені в будь-якій формі без письмового дозволу видавця. При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове. Ціна вільна. © «Український футбол».

